

ISSN-2320-7894
RNI No. MAHAUL03008/13/2012-TC
Impact Factor : 2.7286

POWER OF KNOWLEDGE

An International Multilingual Quarterly Peer Review Refereed Research Journal

**SPECIAL ISSUE : V
FEBRUARY - 2021**

ARTS | COMMERCE
SCIENCE | AGRICULTURE
EDUCATION | MANAGEMENT
MEDICAL | ENGINEERING & IT | LAW
PHARMACY | PHYSICAL EDUCATION
SOCIAL SCIENCE | JOURNALISM
MUSIC | LIBRARY SCIENCE |

www.powerofknowledge.co.in

E-mail : powerofknowledge3@gmail.com

Editor
Professor Dr. Sadashiv H. Sarkate

'लोकसाहित्य परंपरा एक अभ्यास'

प्रा.डॉ.निवृत्ती विनायक मिसा

वाणिज्य विज्ञान महाविद्यालय सोनाई, ता.नेवासा जि.अहमदनगर

भारतीय परंपरा आणि संस्कृती या दृष्टीने लोकसाहित्याच अमौलिक आहे साहित्यात भारता आदिसंतनाचे अस्सल वाङ्मय भंडार आहे. हे आदि संताण म्हणजे आदिवासी भिल्ल, कोरकू, वनजास, माडिया, गोंड, नागा, कोलम, धनगर, वारली, इ. जंगलात राहणारे दर्याखोऱ्यातून हिण्डणार्या वन जमाती तसेच महार, मांग, चांभार, वैदू, कैकाडी, इ. मागास समजल्या जाणारे आणि मराठा कुणवी लोक हेच लोकसाहित्याचे खरे वारसदार होय. शहरीभागातील लोकांपेक्षा ग्रामीण भागातील लोकांनी वारसा जोपासला त्यात भर टाकली आणि तो विकसित केला. व दुसऱ्या पिढीस घेण्यासाठी हा ठेव जतन केला आहे.

लोकसाहित्याचा अभ्यासाचा प्रारंभ १७ व्या शतकात झालेला आढळतो. लोकसाहित्यात आढळणारे अनेक रचना बंध आणि जीवनचित्र यांच्या अभ्यासामुळे आपले संस्कृतिक जीवन आकलन वाढते. व साहित्यिक जाणिवही वृद्धीगत होते. तसेच आपले वाङ्मयभिरुचे ही विकशीत होते. म्हणून लोकसाहित्याचा अभ्यास महत्वाचा ठरतो.

१८९२ साली जर्मन मध्ये जेकब ग्रीम आणि विल्यम ग्रीम यांनी मौखिक परंपरेने चालत आलेल्या काठाचे संकलन करून त्याला विस्तृत प्रस्तावना लिहिली आणि लोकसाहित्याच्या शास्त्रीय अभ्यासाला १९०० व्या शतकापासून सुरुवात केली.

मानवजात वर्षानुवर्षे पारंपारिक जीवनपद्धतीला प्रमाण मानात आले. याचे कारण लोकसाहित्याचा लोक जीवनावरील प्रभाव होय. २१ व्या शतकाच्या प्रारंभी विज्ञानाने झोप घेतली आहे. प्रतिदिनी नीत्य नवे शोध लागत आहे सृष्टीतील अगम्य गोष्टीचे गुण प्रकाशात येत आहे. त्यामुळे लोकजीवनात रूढ असलेल्या कितीतरी समजुतींना, अंध विश्वासांना हदरे बसत आहे. परंतु रूढी मुळातून नष्ट होतांना दिसत नाही. उलट काही ठिकाणी परंपरा नवता या दोन मुद्द्याच्या सनातन संघर्षात लोक जीवनातले जुनेच संदर्भ पुनः नव्या चेहर्याने जन्म घेताना आढळतात. याचा अर्थ माणसावर लोकसाहित्याची म्हणजेच पारंपारिक जीवन पद्धतीची, जीवनशैलीची पकड घटत आहे. म्हणून नव्या दिशा शोधताना तो पुरानसंदर्भ देतो. पारंपारीक जगणेच मानवाच्या जीवनाशी खिळून राहिले परिणामी लोकसाहित्य लोकजीवनावर आपला प्रभाव टिकून राहिला.

लोकसाहित्य हे लोकांचे पर्यायाने त्या देशाचे मानधन आहे. अमूल्य खजिना आहे. लोकसाहित्यात लोकजीवनाचे संस्कृती विविध रूपे, चित्र रेखाटलेली अखे. लोकसाहित्यात लोकांचा आत्मा समवलेला असल्याने लोकसाहित्य जीवन ठरते. लोकसाहित्य आणि लोकजीवन यांचा

जगातचा सबंध असतो लोकजीवनातून लोकसाहित्य साकार होत असल्याने लोकसाहित्यात परिवर्तन अपरीहार्य ठरते

अनेक लोकांनी लोकसाहित्याची संकलन केले आहे. डॉ. सरोजनी बाबर यांनी महाराष्ट्र राज्य लोकसाहित्य समितीच्या माध्यमातून एक होता राजा, दुसरा, दिवाळी, साजशिंगर असे अनेक पुस्तके संकलनाच्या माध्यमातून दिली आहेत. तीच पुस्तके संहिता म्हणून लोक वापरत आहेत. समजातील प्रादेशिक परंपरेतून निर्माण झालेले वाङ्मय मिळविणे एवढे सोपे नाही. हे सर्व आज लिखित स्वरूपात मिळाले या विषयातून अनेक नवनवीन विषय सुचतात त्यातून लोकसाहित्य संशोधनासाठी नवीन दिशा मिळताना दिसतात. विशिष्ट समाजाचे कथा, गाणे, गीते, असोत परंतु ते गीत ते कथा सर्व समाजासाठी असते तो व्यक्ति किंवा समुह एका जातीचा असतो. परंतु एका विशिष्ट समाजाचे नसते त्यातून फक्त समाज केंद्र स्थानी असतो. तो गीत कथा म्हणत असतो. उदा. धनगर समाज कथा गीते वापर करत असताना सर्व धर्मीय लोकांसाठी लोकांचे कल्याण होण्यासाठी ही कथा गीते म्हंटली जाते. समाज महाभारत, यातील कथाही म्हंटली जाते.

सुंदरान मांडिलं गा सुंदरान मांडिलं

तवाच्या या, येळला, तवाच्या ग येळला

सुंदरान म्हणजे स्मरण गित किंवा प्रार्थना वरील पदाने धनगरी गिताची सुरवात होते. ही गिते गीता संदात असतात. या गितास धनगरी ओव्या किंवा वानाच्या ओव्या संबोधल्या जातात विरोधात विराट विर पराक्रमाचा देव महान शक्तीचे प्रतीक या पराक्रमी देवाचे स्मरण धनगरी ओव्यातून केले जाते.

वरील ओवी मधून असे लक्षात येते की, देवाची प्रार्थना सर्व समजातील घटकासाठी केली जाते. विशिष्ट एका जातीसाठी केली जात नाही. या मध्ये सुंदरान मांडिलं याचा अर्थ संशोधनामुळे आपणास मदत झाली.

क्षेत्रीय अभ्यास करतांना विशिष्ट समाजामध्ये कथा गीते म्हंटले जात असतांना काही बाबींचा लक्षात घ्यायला त्याचा अर्थही कळतो अनेक जातींच्या पोटजाती समाजाला संशोधनाद्वारे समजले जाते व त्यांचे संकलन करून लिखित स्वरूपात साहित्यात येते व असे साहित्य पुढच्या पिढीला उपयोगी होते. लोकजीवनातून लोकसाहित्य अभ्यासात नवनव्या दिशा मिळतात.

डॉ. विश्वनाथ शिंदे - लोकसाहित्य मीमांचा भाग - 2

डॉ. प्रभाकर मांडे - लोकसाहित्याचे स्वरूप

डॉ. मणी देरे - लोकसंस्कृती क्षितीजे

